

«Із станції далекої в село...»

Грінчак Василь Якович

* * *

Із станції далекої в село
Ми пішки йшли через широке поле.
Світання вже займалося довкола
І золотом на обрії цвіло.

Ніч, підібравши хутко чорні поли,
Втекла до лісу. Сонце вже зійшло!
Кінь чорний, ніби ворона крило,
В траві ходив і випасавсь на волі.

На нього задивились ми з тобою.
Він голову підвів і над росою
Від нього затремтіла довга тінь...

«То вам на щастя, милі соколята, —
Сказала нам бабуся біля хати, —
На щастя то, коли зустрівся кінь...»

Джерело: *Грінчак В. Я. Земле моя. Збірка поетичних творів.* — К.: Дніпро, 1988.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/hrinchak_vasyl_yakovych/iz_stantsii_dalekoi_v_selo